

Sygn. akt II K 261/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia (...) r.

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Morycz

Protokolant: sekretarz sądowy Jolanta Frąckiewicz

przy udziale Prokuratora Anny Brudnickiej - Chochoł

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (...) r.

sprawy **A. D.**

s. B. i K. zd. (...)

ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu (...) roku w N., woj. (...), pow. (...), na ul. (...), prowadził pojazd mechaniczny typu (...) marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości - I badanie 0,90 mg/l, II badanie 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego pod wpływem alkoholu wyrokiem (...) o sygn. (...),

to jest o czyn z art. 178a § 4 kk

o r z e k a

I. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu **A. D.** uznaje go za winnego tego, że w dniu (...) r. na ul. (...) w N. prowadził (...), to jest (...) marki R. o nr rej. (...), w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,90 i 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem (...) z dnia (...) r. w sprawie o sygn. akt (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, za który na podstawie art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go, a na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w całości, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 261/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. A. D. spożywał alkohol. Następnie wsiadł na (...) marki R. (...) o nr re. (...) i udał się do domu. Kiedy około godz. 20.35 poruszał się ul. (...) w N., zauważyli go funkcjonariusze Policji, w tym R. S., którzy postanowili zatrzymać go do kontroli drogowej. Biorąc pod uwagę, że wyczuli od niego woń alkoholu, poddali go badaniu na stan trzeźwości, które dały wynik 0,90 (godz. 20.54) i 0,91 (godz. 21.04) mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzono je urządzeniem posiadającym ważne świadectwo wzorcowania.

W dniu (...) r. Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim V Wydział Grodzki wydał wyrok w sprawie o sygn. akt (...), w którym uznał A. D. za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 kk i wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. Zarazem orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, świadczenie pieniężne w wysokości 500 złotych i podanie wyroku do publicznej wiadomości. Postanowieniem z dnia (...) r. zarządzono wykonanie powyższej kary.

W dniu (...) r. (...) w W. (...) wydał wyrok łączny, w którym połączono kary, w tym karę orzeczoną wyrokiem o sygn. akt (...), wymierzając karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W dniu (...) r. A. D. został warunkowo przedterminowo zwolniony, odbywając uprzednio ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: protokołu z przebiegu badania (k.2-2v), świadectwa wzorcowania (k.3-3v), informacji (k.38-39), wyroków (k.40-40v, 47-49), zeznań świadka R. S. (k.4v) i wyjaśnień oskarżonego A. D. (k.12v, 20).

Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym oskarżony A. D. (k.12v, 20) oświadczył, że przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednocześnie odmówił składania wyjaśnień.

Przesłuchiwany w postępowaniu sądowym oskarżony A. D. (k.12v, 20) oświadczył, że przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, tego dnia jechał z miejscowości G. do domu. Ona znajduje się w odległości 1 km od domu. Na początku prowadził motorek, ale zaczął padać deszcz i wsiadł na niego. Przejechał 200 metrów. Ogólnie od wyjścia z zakładu karnego nie spożywał alkoholu, ale pokłócił się ze swoją kobietą, wyszedł i wypił 3 piwa. Widział już swój dom, gdy zatrzymała go policja. Wszystko przez ten deszcz. Droga była prosta. Chciał dobrowolnie poddać się karze, tylko policjanci potraktowali go bardzo źle. Kazali mu kłaść się na asfalt, a kałuże. Rozumie swoją przeszłość, ale nie jest jakimś przestępcą, żeby go tak traktować.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego wina oskarżonego A. D. i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Sąd dał w całości wiarę ***wyjaśnieniom oskarżonego A. D. (k.12v, 20v, 60)***, nie znajdując podstaw do ich podważenia. Tyczy się to również rodzaju i ilości spożytego alkoholu, jak również dystansu, jaki przejechał i jaki miał jeszcze do pokonania. Jego sprawstwo znajduje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności zeznaniach świadka R. S. i protokole z przebiegu badania.

Sąd obdarzył tym walorem także zeznania ***świadka R. S. (k.4v)***, będącego funkcjonariuszem Policji, którzy przeprowadzał kontrolę drogową i który w sposób spójny, logiczny i nie budzący żadnych wątpliwości przedstawił całą swoją wiedzę w tej sprawie. Jego relacja nie budzi żadnych wątpliwości, korespondując z pozostałym materiałem dowodowym, w tym w szczególności protokołem z przebiegu badania.

Oparto się również na ***dokumentach w postaci protokołu z przebiegu badania (k.2-2v), świadectwa wzorcowania (k.3-3v), informacji (k.38-39) i wyroków (k.40-40v, 47-49)***, które zostały sporządzone przez uprawnione osoby bądź podmioty. Ich prawdziwość nie była kwestionowana. Szczególnie istotne są wyroki i

informacja, z których wynika, że oskarżony A. D. po raz kolejny dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 1 kk i działał w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk.

Dokonując analizy całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, wina oskarżonego A. D., opis czynu - ze zmianą w zakresie doprecyzowania sposobu działania i wskazania działania w warunkach recydywy - i przyjęta kwalifikacja prawna - ze zmianą w zakresie przyjęcia art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk - nie budzą żadnych wątpliwości. Wskazana modyfikacja wynikała z faktu, że oskarżony A. D. popełnił w przeszłości czyn z art. 178a § 1 kk. Wymierzona mu kara 1 roku pozbawienia wolności została zarządzona i następnie objęta wyrokiem łącznym. W dniu (...) r. został warunkowo przedterminowo zwolniony, odbywając uprzednio ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności. Czyn będący przedmiotem niniejszej sprawy popełnił w dniu (...) r., a zatem w ciągu 5 lat po opuszczeniu zakładu karnego. Ponadto zdaniem Sądu oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 178a § 1 i 4 kk, a nie art. 178a § 4 kk, albowiem w art. 178a § 1 kk znajdują się znamiona przestępstwa w typie podstawowym, które uzupełnia art. 178a § 4 kk, będący typem kwalifikowanym.

Przestępstwo z art. 178a § 1 kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Prowadzenie to wprowadzanie w ruch, nadawanie prędkości czy wykonywanie manewrów. Musi to nastąpić w ruchu lądowym, to jest wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów. Z kolei pojazd mechaniczny to pojazd napędzany silnikiem. Przy czym stan nietrzeźwości istnieje wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Natomiast środek odurzający to każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w załączniku do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jest to przestępstwo powszechne, formalne i umyślne, które może być popełnione jedynie z zamiarem bezpośrednim. Z kolei art. 178a § 4 kk przewiduje surowszą odpowiedzialność w przypadku uprzedniego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 kk albo popełnienia czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Jego sprawca musi się liczyć z karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Z kolei działanie w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk polega na popełnieniu podobnego przestępstwa umyślnego w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności. Sprawca musi się liczyć z możliwością podwyższenia górnej granicy ustawowego zagrożenia o połowę, to jest przy czynie z art. 178a § 1 i 4 kk do 7 lat i 6 miesięcy.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, oskarżony A. D. spożywał alkohol w znacznych ilościach i musiał wiedzieć, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Mimo to kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, wiedząc że był uprzednio karany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, chcąc dopuścić się tego przestępstwa. Nie zaistniały tu jakiegokolwiek okoliczności wyłączające jego winę.

Wymierzając karę oskarżonemu A. D. kierowano się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w treści art. 53 kk, mając w szczególności na uwadze motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, stopień społecznej szkodliwości czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dostosowanie dolegliwości kary do stopnia winy, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dyrektywy te dzieli się na okoliczności obciążające i łagodzące.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na bardzo duży stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego A. D., przy której Sąd kierował się wskazówkami wynikającymi z treści art. 115 § 2 kk. Wzięto zatem pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynów, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Przemawia za tym w szczególności okoliczność, że

nietrzeźwi kierowcy stanowią poważne i realne zagrożenie. Mimo informowania o dużej ilości takich zachowań i poważnych konsekwencjach popełnienia takich przestępstw, wielu kierowców w dalszym ciągu decyduje się na prowadzenie pojazdów mechanicznych w takim stanie. Okolicznością obciążającą jest przede wszystkim bardzo duża ilość alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego A. D.. Stwierdzono bowiem u niego 0,91 i 0,90 mg/l, to jest blisko 2 promile. Na jego niekorzyść przemawia również uprzednia wielokrotna karalność (karta karna - k.33-34), która prowadzi do przyjęcia, że nie wyciągnął wniosku z dotychczasowego postępowania, skutkującego między innymi pozbawieniem wolności, ponownie wchodząc w konflikt z prawem. Jednocześnie wskazać należy, że oskarżony A. D. nie musiał prowadzić pojazdu mechanicznego w takim stanie. Skoro miał blisko do domu, to mógł dotrzeć do niego inaczej niż w ten sposób. Podnoszony przez niego deszcz nie jest okolicznością usprawiedliwiająca jego zachowanie. Okolicznością obciążającą jest kierowanie motorowerem, który z uwagi na swoje niewielkie gabaryty i niewielką prędkość nie powoduje takiego zagrożenia jak samochód. Ponadto przejechał niewielki dystans i znajdował się w pobliżu domu. Na jego korzyść przemawia także późna pora, albowiem o godz. 20.35, kiedy zatrzymani go do kontroli drogowej, natężenie ruchu było z pewnością dużo mniejsze niż w ciągu dnia. Ponadto okolicznością łagodzącą jest przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu już na etapie postępowania przygotowawczego, podtrzymanie tego w postępowaniu sądowym i nie utrudnianie go w jakikolwiek sposób. Sąd miał również na uwadze, że po opuszczeniu zakładu karnego oskarżony A. D. starał się przestrzegać porządku prawnego, mając stałe miejsce zamieszkania, pracę i partnerkę (wywiad środowiskowy - k.51-54, umowa - k.55, zaświadczenie - k.56-57).

Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że karą właściwą dla oskarżonego A. D., skazanego na podstawie art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, będzie wymierzona mu na podstawie art. 178a § 4 kk kara 8 miesięcy pozbawienia wolności. Biorąc pod uwagę, że oskarżony A. D. był uprzednio wielokrotnie karany, w tym wymierzano mu kary pozbawienia wolności, w myśl art. 69 § 1 kk nie mógł skorzystać z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania tej kary. Z kolei wymierzenie mu kary innego rodzaju, to jest kary grzywny bądź ograniczenia wolności, byłoby niewspółmierne do stopnia winy i społecznej szkodliwości. Oskarżony A. D. powinien ponieść dotkliwe konsekwencje swojego postępowania, które uświadomią mu naganność tego, co zrobił i trwale zmienią jego postępowanie w przyszłości. Zważywszy na okoliczność, że Sąd mógł mu wymierzyć karę pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do 7 lat i 6 miesięcy, orzeczonej kary nie można uznać za zbyt surową. Tym bardziej, że poprzednim razem wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, której to szansy nie wykorzystał. Jednocześnie wskazać należy, że oskarżony A. D. może ubiegać się o jej odbycie w systemie dozoru elektronicznego, spełniając szereg wymogów.

Jednocześnie Sąd, na podstawie art. 42 § 3 kk, orzekł wobec oskarżonego A. D., dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Biorąc pod uwagę, że po raz kolejny kierował pojazdem mechanicznym w takim stanie nietrzeźwości, należało wyeliminować go z grona uczestników ruchu drogowego. Nie zaistniały tu jakiegokolwiek okoliczności przemawiające za odmiennym orzeczeniem, które może nastąpić jedynie w wyjątkowo.

Zarazem Sąd, na podstawie art. 43a § 2 kk, orzekł wobec oskarżonego A. D. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych. Jest to świadczenie obligatoryjne, a kwota minimalna, albowiem jej maksymalna wysokość wynosi 60.000 złotych. Wprawdzie oskarżony A. D. uzyskuje niewielkie wynagrodzenie, jednak może ubiegać się o rozłożenie spłaty tej należności na raty.

Na koniec Sąd, na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwolnił oskarżonego A. D. od kosztów sądowych w całości, obciążając nimi Skarb Państwa. Biorąc pod uwagę, że uzyskuje niewielkie dochody, a także biorąc pod uwagę, że orzeczono wobec niego świadczenie pieniężne w znacznej wysokości, uznano że nie będzie w stanie uczynić zadość orzeczeniu w tym zakresie.